

ความวิตกกังวลในการสอนภาษาอังกฤษของครู ระดับชั้นประถมศึกษา
ในจังหวัดสมุทรปราการ
**Teaching Anxiety of Primary School English Teachers in Samut Prakan
Province**

ขวัญลักษณ์ ตู้จินดา

มหาวิทยาลัยรามคำแหง หัวหมาก บางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240

Kwanluk Tujinda

Ramkhamhaeng University, Huamak, Bangkok, Bangkok 10240

E-mail: 6614590014@gmail.com

สุรัตนา อติพัฒน์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง หัวหมาก บางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240

Surattana Adipat, Ph.D.

Ramkhamhaeng University, Huamak, Bangkok, Bangkok 10240

E-mail: ajsurattana@gmail.com

(Received: 27 May 2025; Revised: 7 July 2025; Accepted: 4 August 2025)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการสอนภาษาอังกฤษของครูระดับชั้นประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูที่จบสาขาวิชาภาษาอังกฤษและครูที่จบสาขาอื่น จำนวน 80 คน ซึ่งสอนในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางในจังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอนภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ 0.94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ระดับความวิตกกังวลในการสอนภาษาอังกฤษของครูอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลสูงสุดได้แก่ ปัจจัยด้านตนเองในการสอน (ค่าเฉลี่ย = 2.78, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.17) รองลงมาคือปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม (ค่าเฉลี่ย = 2.59, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.31) และปัจจัยด้านการเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย = 2.56, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.10) ตามลำดับ

คำสำคัญ : ความวิตกกังวลในการสอนภาษาอังกฤษ ครูประถมศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวล

Abstract

This research aimed to study the factors affecting the anxiety of primary school English teachers in Samut Prakan Province. The sample consisted of 80 teachers, including those who graduated with a major in English and those from other fields, teaching in small- and medium-sized schools in Samutprakarn Province. The sample was selected through purposive sampling. The research instrument was a questionnaire measuring teaching anxiety, with a reliability coefficient of 0.94. Data were analyzed using descriptive statistics, including percentage, mean, and standard deviation. The research findings revealed that the overall level of teaching anxiety among the teachers was moderate. The factor contributing most to the anxiety was personal factors in teaching (mean = 2.78, standard deviation = 1.17), followed by social and environmental factors (mean = 2.59, standard deviation = 1.31), and learning factors (mean = 2.56, standard deviation = 1.10), respectively.

Keywords : English teaching anxiety, primary school teachers, factors affecting anxiety

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542¹ กล่าวว่า การศึกษา หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ครูจึงเป็นบุคคลที่สำคัญมากในการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนแต่ปัจจุบันในประเทศไทยปัญหาการขาดแคลนครูที่สอนภาษาอังกฤษยังเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่งจึงทำให้มีครูที่จบสาขาวิชาอื่นและครูชาวต่างชาติได้เข้ามาช่วยสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษด้วย เพราะภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษาสากลที่มีการใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุดภาษาหนึ่งในโลกและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารกันระหว่างประเทศ นอกจากนี้ยังเป็นทักษะที่สำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เป็นเครื่องมือที่นำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ในการแสวงหาความรู้ เชื่อมโยงกับวิชาอื่น ๆ การศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในอนาคต อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศ จึงถือว่าเป็นบทบาทหน้าที่สำคัญของครูที่สอนภาษาอังกฤษที่จะบ่มเพาะปลูกฝังให้นักเรียนเติบโตมาเป็นประชากรที่มีคุณภาพและศักยภาพที่มีประสิทธิภาพไปสู่สากล แต่สัดส่วนจำนวนครูสอนภาษาอังกฤษที่มีอยู่ปัจจุบันกลับไม่เอื้อให้ครูได้ทำหน้าที่เช่นนั้นอย่างเต็มขีดความสามารถและศักยภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก (โรงเรียนที่มีนักเรียนน้อยกว่า 120 คน) มีปัญหาขาดแคลนครูมากกว่าโรงเรียนกลุ่มอื่นจากการคำนวณตัวเลขตามเกณฑ์กำหนดความต้องการครูซึ่งแบ่งตามขนาดโรงเรียนและประเภทโรงเรียนพบว่าโรงเรียนขนาดเล็กต้องการครูเฉลี่ย 9.7 คน เพื่อดูแลนักเรียน 100 คน แต่ในความเป็นจริงโรงเรียนขนาดเล็กมีครูเพียง 5.9 คน ต่อนักเรียน 100 คนเท่านั้น ยังเป็นปัญหา

¹ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.

ที่ต้องได้รับการแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วน² เนื่องจากภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่สำคัญที่สุดในยุคปัจจุบันที่นิยมใช้เป็นภาษากลางในการสื่อสารกับทั่วโลกและเข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันมากขึ้น หลายๆ โรงเรียนจึงจ้างครูที่จบสาขาวิชาอื่นและครูชาวต่างชาติที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาเข้ามาช่วยสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งครูเหล่านี้ไม่ได้จบหลักสูตรทางด้านภาษาอังกฤษหรือการสอนภาษาอังกฤษจึงทำให้ขาดความรู้ในการสอนเนื้อหาภาษาอังกฤษส่งผลให้ผู้สอนเกิดความวิตกกังวล ครูที่จบสาขาวิชาอื่นอาจมีความวิตกกังวลเกิดขึ้นในเรื่องของความถูกต้องในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ การสะกดคำศัพท์ การออกเสียงที่ไม่แม่นยำ เนื้อหาภาษาอังกฤษถึงจะเป็นบทเรียนง่ายๆ โดยเฉพาะโครงสร้างประโยค ไวยากรณ์แต่เพราะไม่แม่นยำเรื่องคำศัพท์บางคำจึงอาจมีความวิตกกังวลว่าจะสะกดความหมายให้นักเรียนไม่ถูกต้อง³ ต้องเตรียมการสอนมากขึ้นก่อนที่จะทำการสอน ครูอาจมีความวิตกกังวลเรื่องการควบคุมชั้นเรียนไม่มีเทคนิคในการสอนที่แบบครูภาษาอังกฤษไม่มั่นใจเวลาจะแทรกเนื้อหาเพิ่มเติมเวลาสอน อธิบายนอกเนื้อหาไม่ได้ถ้าไม่เตรียมการสอนมาก่อนเพราะไม่เคยเขียนแผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ไม่เคยฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษมาก่อน⁴ ครูอาจจะต้องเตรียมการสอนและสื่อการสอนมากกว่าวิชาที่ตัวเองถนัด เพราะกลัวว่าจะอธิบายไม่เข้าใจ ยิ่งช่วงที่จะต้องสอบจะระวังมากกลัวเฉลยผิด และในส่วนของครูที่จบเอกภาษาอังกฤษก็อาจเกิดความวิตกกังวลได้เช่นกัน⁵ อาจจะมาจากการประสบการณ์ในการสอนและภาระของงานที่มาก รวมทั้งขาดความมั่นใจในความสามารถของตนเองในการใช้ภาษา ความกดดันที่ผู้บริหารหรือเพื่อนร่วมงานคาดหวังที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในภาษา แต่สำหรับครูที่จบสาขาวิชาอื่นอาจจะต้องเผชิญกับความวิตกกังวลค่อนข้างมากกว่าซึ่งมีทั้งพฤติกรรมที่แตกต่างกันและทักษะการเรียนรู้ที่ไม่เท่ากัน ทำให้ครูผู้สอนต้องทุ่มเทแรงกายและแรงใจในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนอย่างเต็มที่ ซึ่งความทุ่มเทนี้อาจส่งผลทำให้ครูผู้สอนนั้นมีความวิตกกังวลในการสอนได้จากสภาพปัญหาการศึกษาและสำรวจความวิตกกังวลในการสอนภาษาอังกฤษของครู

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความวิตกกังวลในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางที่ส่งผลกระทบและเป็นอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อช่วยให้ครูมีแนวทางการแก้ปัญหาความวิตกกังวลในการสอนภาษาอังกฤษและนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน เพราะความวิตกกังวลในการสอนของครูถือเป็นเรื่องที่โรงเรียนควรให้ความสำคัญไม่แพ้ไปกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเนื่องจากครูมีอิทธิพลต่อนักเรียนเป็นอย่างมาก หากครูทำงานด้วยความรู้สึกที่ดีก็ย่อมเป็นผลดีกับตัวของนักเรียนที่จะมีครูคอยสนับสนุนและผลักดันพวกเขาอย่างเต็มที่

² สำนักงานวัฒนธรรมแห่งชาติ, *ประกาศผลวัฒนธรรมแห่งชาติ* (20 พฤษภาคม 2567) Page < <https://award.nia.or.th/th/page/item/index/id/3>>.

³ Syahfutra and Wibowo, "Student' Speaking Anxiety in English Education Study Program" (2019) 8:1 *ELT-Lectura: Studies and Perspectives in English Language Teaching* 74, 74-83.

⁴ Clark, J., & Paran, A., "The employability of non-native speaker teachers of EFL" (2007) 35:4 *A UK survey. System* 407, 407-430.

⁵ Horwitz, E. K., Horwitz, M. B., & Cope, J., "Foreign language classroom anxiety" (1986) 70:2 *The Modern Language Journal* 125, 125-132.

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการศึกษา

ประชากร ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง จำนวน 100 คน ในจังหวัดสมุทรปราการ

กลุ่มตัวอย่าง ครูที่จบสาขาวิชาอื่นและครูที่จบสาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 80 คน ที่สอนในวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางในจังหวัดสมุทรปราการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยเพื่อหาวิธีการแก้ไขกับความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นในการสอนภาษาอังกฤษได้
2. ผู้บริหารสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาครูได้อย่างมีประสิทธิภาพและศักยภาพในการสอนภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

วิธีดำเนินงานวิจัย

เป็นวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ที่จบจากสาขาวิชาภาษาอังกฤษและสาขาวิชาอื่น ในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 100 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ที่จบจากสาขาวิชาภาษาอังกฤษและสาขาวิชาอื่น จำนวน 80 คน ในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางในจังหวัดสมุทรปราการ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการเริ่มตั้งแต่กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างแบบสอบถาม วัตถุประสงค์เพื่อประเมินความวิตกกังวลของครูในการสอนภาษาอังกฤษ ปัจจัยและสาเหตุที่ทำให้เกิดความวิตกกังวล วิธีและแนวทางแก้ไขความวิตกกังวล และนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาวางแผนการเรียนการสอนให้เหมาะสม และเพิ่มศักยภาพให้ครูมีประสิทธิภาพมากขึ้น เกิดการเรียนการสอนที่สนุกกับนักเรียน หลังจากนั้นกำหนดประเด็นหลักที่ผู้วิจัยต้องการวัดประเด็นหลัก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยด้านตนเอง ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านการเรียนรู้ทักษะ และสร้างแบบสอบถาม ข้อมูลส่วนที่ 1 คือ ข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา สถานภาพ การประกอบอาชีพ สาขาวิชาที่จบ

ส่วนที่ 2 ความวิตกกังวลของครูสอนภาษาอังกฤษในจังหวัดสมุทรปราการ การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือผ่านการพิจารณาประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่าผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คนเห็นพ้องกันว่าข้อคำถามบนแบบสอบถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน ผลลัพธ์ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในระดับ 1.0 แสดงถึงความเที่ยงตรงตามเนื้อหา⁶ นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่ม

⁶ Turner, R. C. et al, Computing Indices of Item Congruence for Test Development Validity. Assessments. Statistics and Data Analysis (2002) Suoi ; 27 Statistics and Data Analysis 225, 255.

ตัวอย่างจำนวน 27 คน และนำข้อมูลที่ได้อำนาจให้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r) ซึ่งพบว่าค่าดัชนีอำนาจจำแนกของแต่ละข้ออยู่ระหว่าง 0.45 – 0.80 แสดงให้เห็นว่า ข้อคำถามทั้งหมดมีความสามารถในการจำแนกได้ในระดับดี หลังจากนั้น ได้นำข้อมูลจากการทดลองมาคำนวณ หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของครอนบาค เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของครอนบาคเท่ากับ 0.94 แสดงว่า แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นในระดับสูง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น จัดทำบันทึกข้อความขอความอนุเคราะห์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เพื่อทำหนังสือส่งออกไปยังโรงเรียน 72 แห่ง ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 และโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดสมุทรปราการ เก็บข้อมูลจากครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลของครูสอนภาษาอังกฤษที่จบสาขาวิชาภาษาอังกฤษและสาขาวิชาอื่น ด้วยสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) และแปลผลตามเกณฑ์การแปลผลที่กำหนดไว้โดยใช้แบบประเมินเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

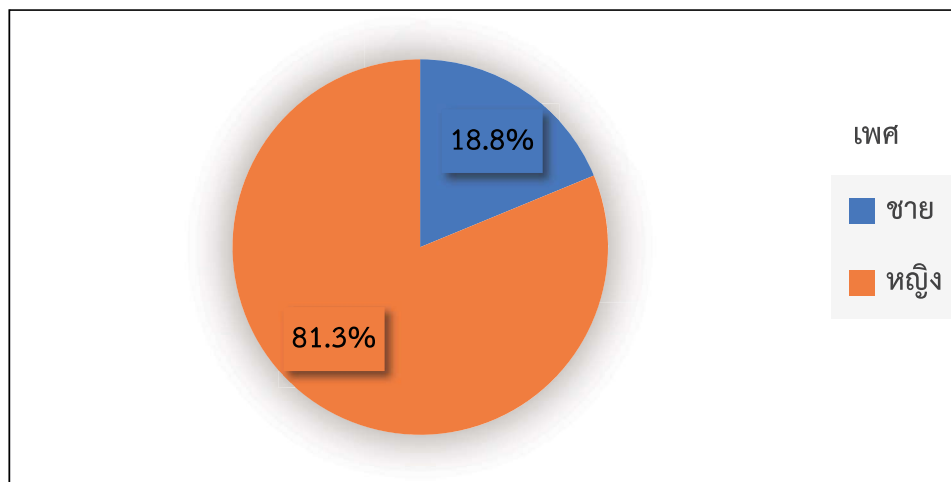
ผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการสอนภาษาอังกฤษของครู ระดับชั้นประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาสรุปผลได้ดังนี้

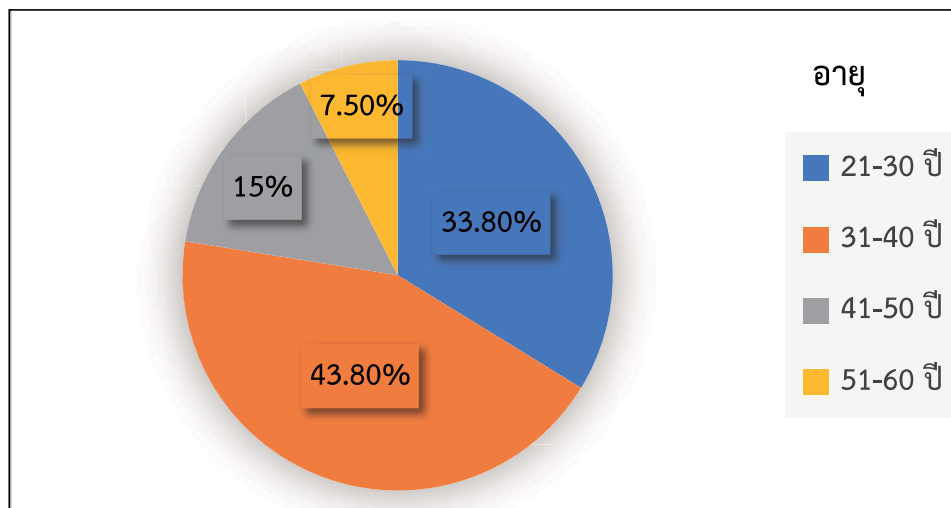
ข้อมูลส่วนบุคคล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่ามีรายละเอียดดังภาพ 1-5

ภาพที่ 1 ผลการวิเคราะห์เพศของผู้เข้าร่วมตอบแบบสอบถาม

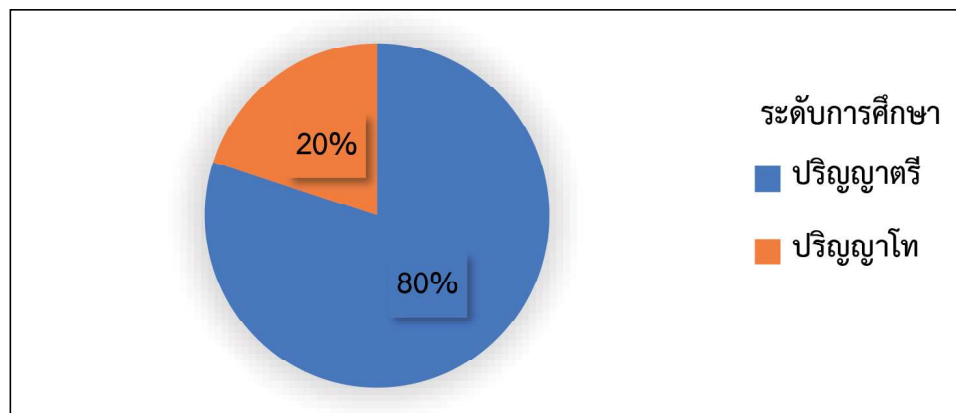

ภาพที่ 2 ผลการวิเคราะห์อายุของผู้เข้าร่วมตอบแบบสอบถาม

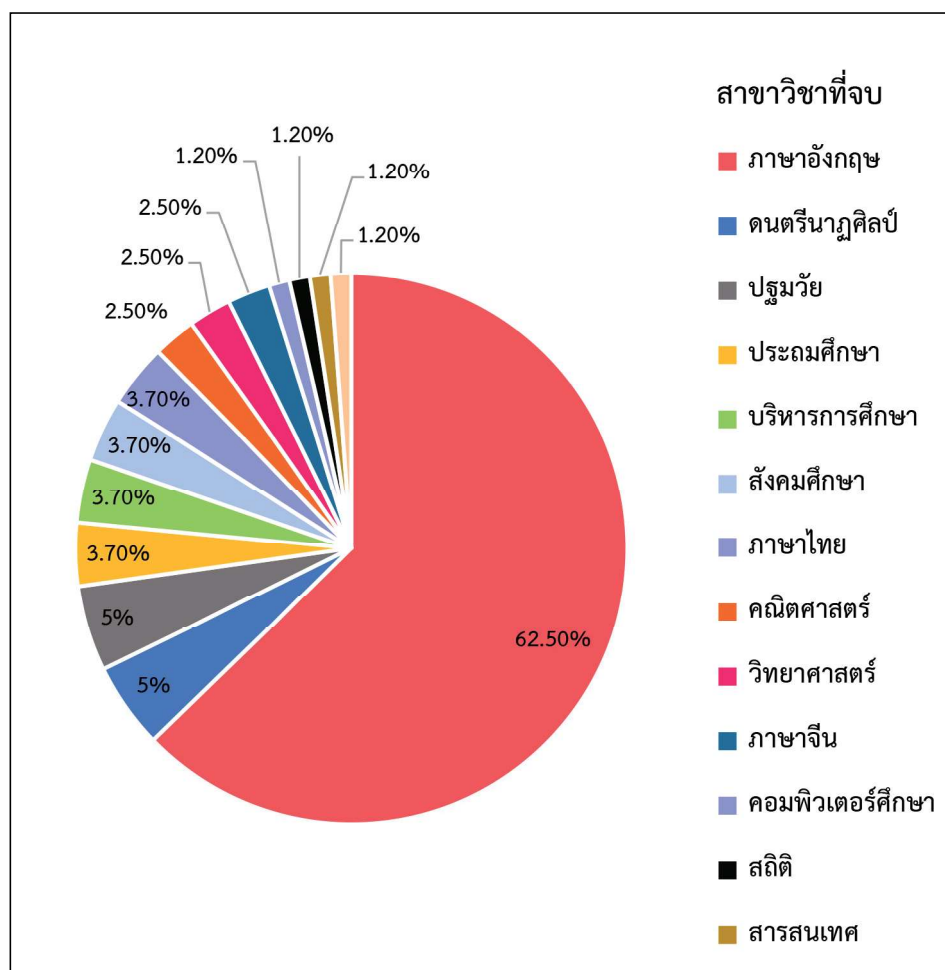

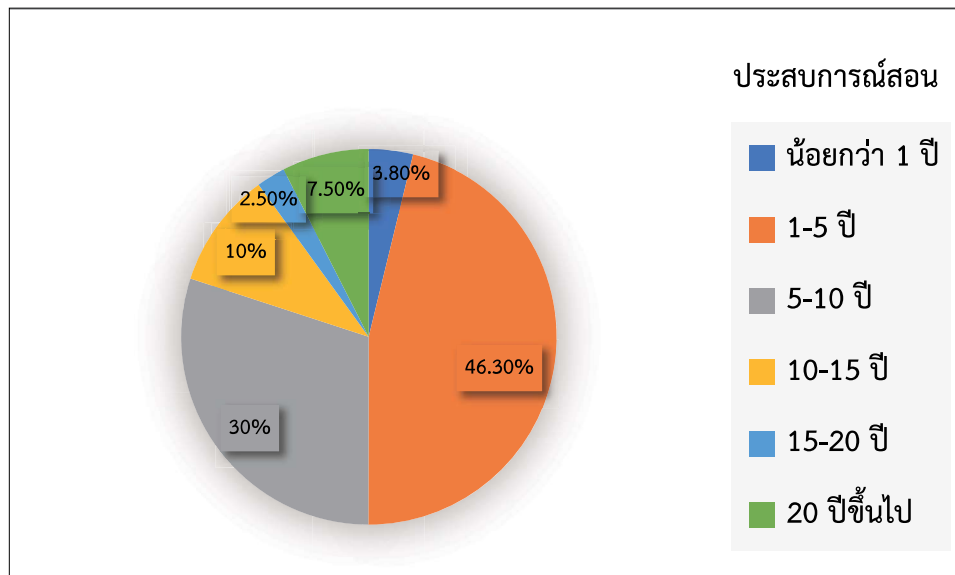
ภาพที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับการศึกษาของผู้เข้าร่วมตอบแบบสอบถาม

ภาพที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสาขาวิชาที่จบของผู้เข้าร่วมตอบแบบสอบถาม

ภาพที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสบการณ์ในการสอนของผู้เข้าร่วมตอบแบบสอบถาม

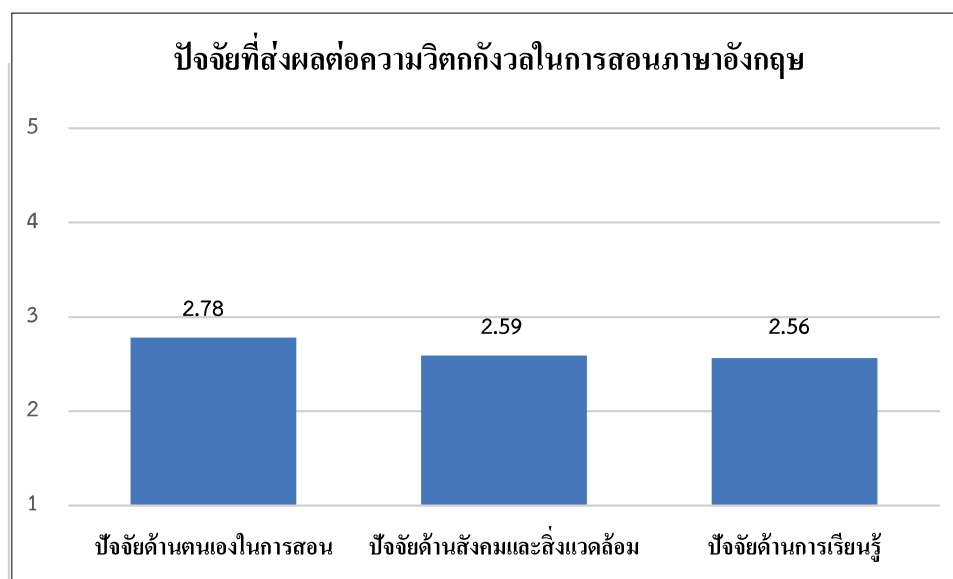
ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 80 คน โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 65 คน คิดเป็น 81.3% และส่วนน้อยเป็นเพศชายจำนวน 15 คน คิดเป็น 18.8 % อายุของผู้เข้าร่วมตอบแบบสอบถาม จำนวน 80 คน โดยส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็น 43.8 % รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 21-30 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็น 33.8 % และช่วงอายุ 41-50 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็น 15 % และส่วนน้อยอยู่ในช่วงอายุ 51-60 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็น 7.5% ระดับการศึกษาของผู้เข้าร่วมตอบแบบสอบถามจำนวน 80 คน โดยส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 64 คน คิดเป็น 80% และรองลงมาในระดับปริญญาโท จำนวน 16 คน คิดเป็น 20% และในส่วนระดับปริญญาเอก ไม่มีผู้เข้าร่วมตอบแบบสอบถาม สาขาวิชาที่จบของผู้เข้าร่วมตอบแบบสอบถาม จำนวน 80 คน โดยส่วนใหญ่เป็นสาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 50 คน คิดเป็น 62.5% ประสบการณ์ในการสอน โดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษ 1-5 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็น 46.3% รองลงามีประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษ 5-10 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็น 30% และมีประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษ 10-15 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็น 10% และมีประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็น 7.5% ประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็น 3.8% และส่วนน้อยมีประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษ 15-20 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็น 2.5%

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการสอนภาษาอังกฤษของครู ระดับชั้นประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า

ระดับความวิตกกังวลในภาพรวมของผู้ตอบแบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอนภาษาอังกฤษของครู ระดับชั้นประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ปัจจัยด้านที่ 1 ด้านตนเองในการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=2.78$, S.D. = 1.17) อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านที่ 2 ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=2.59$, S.D. = 1.31) อยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยด้านที่ 3 ด้านการเรียนรู้ ($\bar{X}=2.56$, S.D. = 1.10) อยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ

ภาพที่ 6 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการสอนภาษาอังกฤษ

ดังภาพที่ 6 ที่แสดงระดับความวิตกกังวลในการสอนภาษาอังกฤษของครู ระดับชั้นประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า

ปัจจัยด้านที่ 1 ปัจจัยด้านตนเองในการสอน ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับความวิตกกังวลปานกลาง ($\bar{X}=2.78$, S.D. = 1.17) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนรู้สึกกังวลเมื่อไม่มีเวลาเพียงพอในการเตรียมแผนการสอนภาษาอังกฤษเนื่องจากมีงานที่ได้รับมอบหมายอื่น ๆ รองลงมาคือ ครูผู้สอนรู้สึกไม่มั่นใจในระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เช่น การออกเสียงไม่ชัดเจนหรือการใช้ไวยากรณ์ที่ไม่ถูกต้อง ครูผู้สอนรู้สึกไม่มั่นใจในความสามารถของตนเองในการสอนภาษาอังกฤษครูผู้สอนรู้สึกกังวลว่าการสอนของตนจะถูกนักเรียนหรือเพื่อนร่วมงานวิพากษ์วิจารณ์มองว่าไม่มีความสามารถเพียงพอในการสอนภาษาอังกฤษ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ครูผู้สอนกลัวนักเรียนจะถามคำถามที่ตอบไม่ได้ และขาดการอบรมด้านทักษะการสอน

ปัจจัยด้านที่ 2 ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับความวิตกกังวลปานกลาง ($\bar{X} = 2.59, S.D. = 1.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนรู้สึกกังวลเกี่ยวกับการตอบสนองความต้องการของผู้ปกครอง โดยเฉพาะในเรื่องพัฒนาการทางภาษาอังกฤษของลูกหลาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ครูผู้สอนขาดทรัพยากรในการสอน เช่น หนังสือเรียน สื่อการสอน หรืออุปกรณ์เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการสอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนมีความกดดันและประหม่าเมื่อหัวหน้ามาสังเกตการสอนเพื่อประเมินผลการทำงาน ครูผู้สอนรู้สึกว่าปัญหาการเงินและสุขภาพส่งผลต่อการสอนภาษาอังกฤษ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ครูผู้สอนลำบากใจในการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมทางสังคมของโรงเรียน เช่น การทำงานเป็นทีม หรือการปฏิบัติตามกฎระเบียบที่เข้มงวด

ด้านที่ 3 ปัจจัยด้านการเรียนรู้ ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับความวิตกกังวลปานกลาง ($\bar{X} = 2.56, S.D. = 1.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนรู้สึกกังวลว่าจะไม่สามารถดึงดูดความสนใจหรือสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ครูผู้สอนกลัวว่าวิธีการสอนของตนอาจไม่ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา เช่น นักเรียนไม่สามารถใช้ไวยากรณ์หรือคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง ครูผู้สอนรู้สึกกังวลว่าการทดสอบหรือวิธีประเมินของตนอาจไม่สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน ครูผู้สอนรู้สึกกังวลว่าสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้ไม่สอดคล้องกับระดับหรือบริบทของนักเรียน ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ครูผู้สอนรู้สึกกังวลในการค้นหาเทคโนโลยีใหม่ๆ หรือแนวทางการสอนที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลปัจจัยที่มีผลต่อ “ความวิตกกังวลในการสอนภาษาอังกฤษของครูระดับชั้นประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ” ผู้วิจัยได้สรุปประเด็นในภาพรวมและรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลสูงสูดนำมาอภิปรายผลโดยมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านที่ 1 ปัจจัยด้านตนเองในการสอน มากที่สุด รองลงมาคือด้านที่ 2 ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม และปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือด้านที่ 3 ปัจจัยด้านการเรียนรู้ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ Morton et al. (1997)⁷ ได้ศึกษาความวิตกกังวลเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสอน โดยมีผลกระทบต่อความสำเร็จในห้องเรียน ได้ทำการศึกษาลักษณะความวิตกกังวลในนักศึกษาครู ประมาณ 1,000 คนในประเทศแคนาดา เข้าร่วมเพื่อสำรวจความวิตกกังวลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาด้วยการมุ่งเน้นแบบข้ามวัฒนธรรม โดยทำการประเมินใน 4 ประเด็น ได้แก่ ผลกระทบของการสอนปฏิบัติจริง คุณค่าของการเตรียมการสอน ตัวแปรทางประชากร และ รูปแบบที่ทำนายความวิตกกังวล พบปัจจัยที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวล ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวล (เช่น ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการประเมินผล การสอน การจัดการชั้นเรียน และความสัมพันธ์กับบุคลากร) ปรากฏว่า ความวิตกกังวลจากการประเมินผลมีระดับสูงสุด การฝึกสอนในชั้นเรียนช่วยลดความวิตกกังวลทั้งในเพศชายและหญิง แต่การลดลงนี้มากขึ้นในเพศหญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในความวิตก

⁷ Morton L. L., Vesco, R., Williams, N. & Awender, M.A., “Student teacher anxieties related to class management, pedagogy, evaluation, and staff relations” (1997) Mar; 67 *British Journal of Educational Psychology* 69, 69-89.

กังวลเกี่ยวกับการประเมินผลและการสอน ในการศึกษาหนึ่ง ผู้เข้าร่วมรายงานความวิตกกังวลก่อนการสอน (PRETEST) หลังการสอน (POST-INSTRUCTION) และหลังการฝึกสอน (POST-TEACH) พบว่า ผู้หญิงแสดงความวิตกกังวลมากกว่าผู้ชาย (ทั้งใน PRETEST และ POST-INSTRUCTION) แต่มีความวิตกกังวลใกล้เคียงกับผู้ชายหลังจากการฝึกสอน ผู้หญิงในระดับชั้นเรียนที่ต่ำกว่ามีคะแนนความวิตกกังวลสูงกว่าความวิตกกังวลลดลงระหว่าง PRE-TEST และ POST-INSTRUCTION สำหรับทั้งสี่มาตรวัด และระหว่าง POST-INSTRUCTION และ POST-TEACH สำหรับความวิตกกังวลเกี่ยวกับการประเมินผล การสอน และความสัมพันธ์กับบุคลากร แต่ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนไม่ลดลงหลังจากการฝึกสอน นอกจากนี้ ความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นเมื่อระดับชั้นเรียนลดลงทุกประการ แบบจำลองทั้งหมด (ทั้งด้านประชากรศาสตร์ ประสบการณ์ และลักษณะบุคลิกภาพ) ความวิตกกังวลของนักศึกษาครูสัมพันธ์กับตัวแปรทางประชากรศาสตร์ ตัวแปรประสบการณ์ และตัวแปรลักษณะบุคลิกภาพ

สรุปได้ว่า ความวิตกกังวลในการสอนภาษาอังกฤษของครู ระดับชั้นประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการเป็นภาวะที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูอย่างมีนัยสำคัญ โดยปรากฏการณ์นี้สะท้อนถึงความเครียดทางจิตวิทยาที่เกิดขึ้นจากการประเมินตนเองในบริบทของการสอน ซึ่งปัจจัยกระตุ้นสำคัญ ได้แก่ ภาระงานเร่งด่วน ที่ส่งต่อการจัดการชั้นเรียนและการดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึง การเตรียมการสอนที่ไม่ทันเวลา อันเนื่องมาจากข้อจำกัดด้านเวลาและการขาดทรัพยากร เช่น หนังสือเรียน สื่อการสอน หรืออุปกรณ์เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการสอนภาษาอังกฤษ และความไม่มั่นใจในความสามารถของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการอบรมทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งนำไปสู่ความกังวลและความประหม่า เมื่อเผชิญกับคำถามจากนักเรียนหรือการวิพากษ์วิจารณ์จากเพื่อนร่วมงาน ภาวะดังกล่าวส่งผลเชิงลบทั้งต่อประสิทธิภาพการสอน สุขภาวะทางจิตของครูและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังนั้น การพัฒนาแนวทางในการจัดการความวิตกกังวลในด้านตนเองในการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษาและสุขภาวะทางกายของครู

ปัจจัยด้านตนเองในการสอน พบว่า ระดับความวิตกกังวลของผู้ตอบแบบสอบถามในการศึกษาความวิตกกังวลในการสอนภาษาอังกฤษของครู ระดับชั้นประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อที่ 3 ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลเมื่อไม่มีเวลาเพียงพอในการเตรียมแผนการสอนภาษาอังกฤษเนื่องจากมีงานที่ได้รับมอบหมายอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Meihua Liu (2021)⁸ ได้ศึกษาความวิตกกังวลในการสอนและการใช้ภาษาต่างประเทศ (FLA) ของครูสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยจีนจำนวน 151 คน โดยสัมพันธ์กับลักษณะเฉพาะบุคคลของพวกเขา การวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแบบสอบถามรูปแบบผสมเผยให้เห็นผลลัพธ์ดังนี้ สาเหตุหลักของความวิตกกังวลในการสอนคือความกังวลเกี่ยวกับการสอนในห้องเรียน การวิจัย งานอื่น ๆ และการเลื่อนตำแหน่ง รวมถึงความสนใจและความมั่นใจในการสอน ในขณะที่แหล่งที่มาหลักของความวิตกกังวลเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศคือความวิตกกังวลเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษ ความกลัวต่อผลลัพธ์ที่ไม่ดี และความไม่มั่นใจในความสามารถทางภาษาอังกฤษ ผู้เข้าร่วม

⁸ Meihua Liu, "Emotions in Constructing Teaching Self-Image: Mediation Models of Chinese University EFL Teachers' Anxiety and Self-Efficacy" (2025) 35;2 *International Journal of Applied Linguistics* 1473, 1473-4192.

ที่มีพื้นฐานที่แตกต่างกันประสบปัญหาความวิตกกังวลในการสอนและความวิตกกังวลเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศในระดับที่ต่างกัน รวมถึงปัจจัยในส่วนของเพศ อายุ ระดับการศึกษา ความชำนาญทางภาษาอังกฤษ และประสบการณ์ในการเขียน/ศึกษาที่ประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อระดับความวิตกกังวลในการสอนและความวิตกกังวลเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศของผู้เข้าร่วม และความวิตกกังวลมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อการทำงานและชีวิตของผู้เข้าร่วมอย่างเห็นได้ชัด ดังนั้น ความวิตกกังวลจึงเป็นปัญหาที่สำคัญที่ครูสอนภาษาในมหาวิทยาลัยต้องเผชิญและต้องการการศึกษาและการจัดการอย่างจริงจังกันไป

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านตนเองในการสอนเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา โดยครูส่วนใหญ่รู้สึกกังวลเมื่อมีเวลาไม่เพียงพอสำหรับการเตรียมแผนการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากมีภาระงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย แสดงความรู้สึกไม่มั่นใจในความสามารถของตนเองในการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากความกังวลเกี่ยวกับการถูกวิพากษ์วิจารณ์จากนักเรียนหรือเพื่อนร่วมงานในเรื่องความสามารถในการสอน นอกจากนี้ ซึ่งส่งผลต่อความมั่นใจในการสอนของครู ความไม่มั่นใจในระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของตนเอง เช่น การออกเสียงที่ไม่ชัดเจน หรือการใช้ไวยากรณ์ที่ไม่ถูกต้อง เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวลในการสอน ครูมีความกังวลว่านักเรียนจะถามคำถามที่ตนเองไม่สามารถตอบได้ และขาดการอบรมด้านทักษะการสอนที่เพียงพอ

ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม พบว่า ระดับความวิตกกังวลของผู้ตอบแบบสอบถามในการศึกษาความวิตกกังวลในการสอนภาษาอังกฤษของครู ระดับชั้นประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดข้อที่ 5 ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลเกี่ยวกับการตอบสนองความต้องการของผู้ปกครอง โดยเฉพาะในเรื่องพัฒนาการทางภาษาอังกฤษของลูกหลานด้านตนเองในการสอน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Juyoung Song, Joseph Sung-Yul Park. (2019)⁹ ได้ศึกษาให้เห็นถึงความเข้าใจเชิงอุดมการณ์เกี่ยวกับความวิตกกังวลและความรู้สึกไม่มั่นคงอย่างลึกซึ้งของครูสอนภาษาอังกฤษชาวเกาหลีในการสอนภาษาอังกฤษ (English language teaching=ELT การฝึกสอนภาษาอังกฤษให้กับผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก) ผ่านการอภิปรายว่า ความวิตกกังวลของพวกเขามีรากฐานลึกซึ้งอยู่ในความสัมพันธ์ทางสังคมที่ไม่เท่าเทียมกันอย่างไร และพวกเขาได้ปรับกรอบความวิตกกังวลของตนเองผ่านการสะท้อนเชิงวิพากษ์เกี่ยวกับอคติทางวัฒนธรรมและอุดมการณ์ของความวิตกกังวลของตนเอง บทความชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างอุดมการณ์และอารมณ์ โดยอธิบายว่า อารมณ์ของครูได้รับอิทธิพลจากอุดมการณ์ที่มีอำนาจซึ่งเป็นโครงสร้างทางสังคมที่จำกัดตำแหน่งของพวกเขาในฐานะครู ในขณะที่การมีส่วนร่วมกับอารมณ์เหล่านั้นยังช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตัวเองเพื่อสร้างความมั่นใจในฐานะครู ผลลัพธ์จากการศึกษานี้เน้นย้ำถึงความตึงเครียดระหว่างโครงสร้างทางสังคมและความเป็นตัวแทนในประสบการณ์ทางอารมณ์ของครู และอภิปรายถึงผลกระทบที่มีต่อการศึกษาคูและการพัฒนาจากการศึกษางานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ความวิตกกังวลในการสอนอังกฤษของครูเป็นปัญหาที่พบได้ในหลาย ๆ โรงเรียนโดยเฉพาะในประเทศที่ภาษาอังกฤษ

⁹ Juyoung Song, Joseph Sung-Yul Park., "The politics of emotions in ELT: Structure of feeling and anxiety of Korean English teacher" (2019) 36:3 *Changing English* 252, 252-262.

ไม่ใช่ภาษาหลักที่ใช้ในการสื่อสาร ความวิตกกังวลในการสอนของครูก็อาจเกิดขึ้นได้จากหลาย ๆ ปัจจัย ทั้งในด้านความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ความคาดหวังของนักเรียน และความกดดันจากระบบการศึกษา วัฒนธรรมทางภาษาที่แตกต่างกัน ทักษะการใช้เทคโนโลยีในการสอน การสอนภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบัน ทำให้ครูต้องใช้เทคโนโลยีในการสอน การใช้โปรแกรมต่าง ๆ หรือการเรียนรู้ผ่านออนไลน์ ซึ่งครูบางคนอาจรู้สึกกังวลยังไม่คุ้นเคยกับเทคโนโลยีเหล่านี้ การขาดการสนับสนุนจากรัฐบาล การขาดแหล่งทรัพยากรในการเรียนรู้ที่เพียงพอในการเตรียมบทเรียน รวมถึงขาดการสนับสนุนจากโรงเรียนหรือเพื่อนร่วมงาน ซึ่งส่งผลให้ครูรู้สึกกดดันและเครียดในการสอนภาษาอังกฤษได้

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีผลต่อความวิตกกังวลในการสอนภาษาอังกฤษของครู โดยครูมีความกังวลในการตอบสนองความต้องการของผู้ปกครองต่อพัฒนาการภาษาอังกฤษของบุตรหลานเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา โดยความคาดหวังของผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรหลานมีพัฒนาการทางภาษาอังกฤษที่ดี สร้างแรงกดดันแก่ครูในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว ซึ่งความกังวลนี้อาจมาจากความแตกต่างของพื้นฐานความรู้ และทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคน รวมถึงความหลากหลายของความคาดหวังของผู้ปกครองแต่ละราย ซึ่งสะท้อนถึงความคาดหวังของสังคมที่มีต่อครูในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน

ปัจจัยด้านการเรียนรู้ พบว่า ระดับความวิตกกังวลของผู้ตอบแบบสอบถามในการศึกษาความวิตกกังวลในการสอนภาษาอังกฤษของครู ระดับชั้นประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดข้อที่ 2 ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลว่าจะไม่สามารถดึงดูดความสนใจหรือสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของประยงค์ กลั่นฤทธิ์ และ รพีพร สร้อยน้ำ (2555)¹⁰ ได้ศึกษาเรื่อง ความวิตกกังวลของครู EFL ในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนในห้องเรียนภาษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแหล่งที่มาของความวิตกกังวลของครูในการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนภาษา เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของแหล่งที่มาของความวิตกกังวลของครูสอนภาษา เพื่อเปรียบเทียบองค์ประกอบของแหล่งที่มาของความวิตกกังวลของครูระหว่าง 3 จังหวัด ได้แก่ อุตรดิตถ์ หนองคาย และหนองบัวลำภู การศึกษานี้ใช้ประชากรของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาเป็นหลัก กลุ่มตัวอย่างของการศึกษานี้คือครูสอนภาษาอังกฤษ 673 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามอัตราส่วนของครูสอนภาษาอังกฤษจาก 3 จังหวัด ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัย 4 ประการที่ทำให้ครูเกิดความวิตกกังวลในการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนภาษา ได้แก่ ความคาดหวังของครูเกี่ยวกับข้อจำกัดทางภาษาของนักเรียนและแรงจูงใจต่ำ ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ทักษะของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง ความสามารถทางภาษาของครูอยู่ในระดับต่ำ การจัดการสอนและการเรียนรู้ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักจำนวน 65 ปัจจัย พบว่า แหล่งที่มาของความวิตกกังวลของครูในการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนภาษา อยู่ใน

¹⁰ ประยงค์ กลั่นฤทธิ์ และ รพีพร สร้อยน้ำ, “ความวิตกกังวลของครู EFL ในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนในห้องเรียนภาษา” (2567) 35:2 วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 56, 56–69.

4 ด้าน ได้แก่ ความคาดหวังของครูเกี่ยวกับข้อจำกัดทางภาษาของนักเรียนและแรงจูงใจต่ำ ทักษะคตินของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ความสามารถทางภาษาของครู การจัดการสอนและการเรียนรู้ รวมทั้งจากการวิเคราะห์ปัจจัยระหว่างจังหวัดอุดรธานี หนองคาย และหนองบัวลำภู พบว่า ในด้านความคาดหวังของครูเกี่ยวกับข้อจำกัดทางภาษาของนักเรียนและแรงจูงใจต่ำ ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านการเรียนรู้ ครูมีความกังวลในการดึงดูดความสนใจและสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษเป็นประเด็นที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาหลายท่านประสบปัญหา โดยความกังวลนี้อาจเกิดจากความหลากหลายของนักเรียนที่มีความสนใจและพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน รวมถึงความท้าทายในการนำเสนอเนื้อหาภาษาอังกฤษให้มีความน่าสนใจและสอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนในวัยนี้ ครูอาจมีความกังวลว่าวิธีการสอนแบบเดิมๆ จะไม่สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้ หรือกลัวว่านักเรียนจะเบื่อหน่ายและขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ การขาดแคลนสื่อการสอนที่น่าสนใจและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน หรือการขาดเทคนิคการสอนที่หลากหลายและสร้างสรรค์ ก็เป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลต่อความกังวลของครูเช่นกัน นอกจากนี้การที่นักเรียนมองว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยากและน่าเบื่อ ก็อาจเป็นอุปสรรคในการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ซึ่งครูต้องเผชิญกับความท้าทายในการเปลี่ยนทัศนคติของนักเรียนและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานและเป็นกันเอง

ข้อเสนอแนะ

1. **ปัจจัยด้านตนเองในการสอน** ครูควรพัฒนาความมั่นใจในตนเอง โดยเข้ารับการอบรมพัฒนาทักษะการสอนและภาษาอังกฤษ จัดสรรเวลาเตรียมแผนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และเรียนรู้เทคนิคการจัดการความกังวลจากการถูกวิจารณ์หรือตอบคำถามนักเรียนไม่ได้
2. **ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม** ผู้บริหารควรสนับสนุนทรัพยากรและสื่อการสอนที่เพียงพอ สร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี และส่งเสริมการสื่อสารระหว่างครูและผู้ปกครอง เพื่อลดความกังวลของครูในการตอบสนองความต้องการของผู้ปกครอง
3. **ปัจจัยด้านการเรียนรู้** ครูควรใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ เลือกใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม เพื่อดึงดูดความสนใจและสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

- ประยงค์ กลั่นฤทธิ์ และ รพีพร สร้อยน้ำ, “ความวิตกกังวลของครู EFL ในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนในห้องเรียนภาษา” (2567) 35:2 *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*.
- Clark, J., & Paran, A., “The employability of non-native speaker teachers of EFL” (2007) 35;4 *A UK survey. System*.
- Horwitz, E. K., Horwitz, M. B., & Cope, J., “Foreign language classroom anxiety” (1986) 70;2 *The Modern Language Journal*.
- Klanrit, Prayong and Rapeeporn Sroinam. “EFL Teacher’s Anxiety in Using English in Teaching in the Language Classroom” (2012) 2:6 *International Journal of Social Science and Humanity*.
- Meihua Liu, “Emotions in Constructing Teaching Self-Image: Mediation Models of Chinese University EFL Teachers’ Anxiety and Self-Efficacy” (2025) 35;2 *International Journal of Applied Linguistics*.
- Morton L. L... Vesco, R., Williams, N. & Awender, M.A., “Student teacher anxieties related to class management, pedagogy, evaluation, and staff relations” (1997) Mar;67 *British Journal of Educational Psychology*.
- Juyoung Song, Joseph Sung-Yul Park., “The politics of emotions in ELT: Structure of feeling and anxiety of Korean English teacher” (2019) 36:3 *Changing English*.
- Syahfutra, Wandu “Student’s Speaking Anxiety in English Education Study Program” (2019) 8:1 *ELT-Lectura: Studies and Perspectives in English Language Teaching*.
- Turner, Ronna C. , Mulvenon, Sean W. , Thomas, Shawn P. and Balkin, Richard S. “Computing Indices of Item Congruence for Test Development Validity Assessments” (2002) SUGI;27 *Statistics and Data Analysis*.

